

love, burde ligge i Kassen. Det vilde være et smukt Regnestykke og en ganske klæffelig forventet Rente af Kassebeholdningen, som man saa kunde opføre paa Aarets Finanslof.

Korsgaard: Med Hensyn til Marmor kirken opløser den højtærede Finansminister jo om, at Pengesagerne ere i Orden, og derom tør jeg altsaa ikke tvivle. Den højtærede Minister spurgte, om jeg beklagede, at der var givet nogle Mars Henstand, inden Staten var kommen i Besiddelse af dette værdifulde Aktiv, som Marmor kirken nu siges at være. Jeg har hverken beklaget mig eller glædet mig i den Henseende. Jeg har kun spurgt om, hvorvidt den højtærede Finansminister gjorde sin Ret gældende i Henhold til Kontrakten og navnlig til den Bestemmelse i den, at Kirken skal være fuldført inden 10 Aar, og hvis den ikke er det, fortaber Køberen sine Rettigheder. Jeg har navnlig tænkt mig, at det Tilfælde kunde indtræffe, at den højtærede Finansminister vilde sige til Kirkens Bygherre, at naar den ikke var færdig i den stipulerede Tid, maatte ogsaa de Begunstigelses, som ere ydede Bygherren ved Kontrakten, falde bort, og da navnlig ogsaa den Begunstigelse, at Bygherren skal kunne raade for Kirkens Anvendelse i sin og sin Husstrus Levetid. Det havde dog været et ret naturligt Spørgsmaal, om ikke den højtærede Finansminister paa Statens Begne kunde have gjort en saadan Betragtning gældende, at naar Tietgen ikke kunde blive færdig med Kirken i rette Tid, maatte han ogsaa give Afkald paa den ret betydelige Indrømmelse, som er givet i Kontrakten, at han for sin og Husstrus Levetid maa raade over Kirkens Anvendelse. — Med Hensyn til Kassebeholdningen var det fornøjeligt at høre, hvilke Udsigter den højtærede Finansminister stillede os med Hensyn til en gunstig Balance. Det synes altsaa, at den højtærede Finansminister vilde finde det naturligt, om man tog alle Finanslovens Indtægter hvert Aar og talte dem sammen for alle de forløbne Aar og saa beregnede Renten deraf. Saa vilde Kassebeholdningen ikke blot naa op til Millioner, men endogsaa henad Millioner til, som den højtærede Minister havde at svare til. Jeg skulde ikke have noget overdrevent at indvende imod, om man kunde komme ind paa den Betragtning, at Finansministeren havde at tilsvare alt, hvad han uberettiget har givet ud siden 1885. Om det vilde passe den højtærede Finansminister, er jo en anden Ting, og jeg tror, at den højtærede Finans-

minister i dette Tilfælde har drevet sin Paastand lidt ud i det yderliggaaende — noget, som jo ellers ikke ligger for den højtærede Finansminister. Folketinget har jo aldrig været af den Mening, at Udgifter, som vare hjemlede i bestaaende Love, ikke skulde afholdes af Administrationen. Det er en Forudsætning, som Folketinget altid har arbejdet under, og jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere derom. Jeg skal kun konstatere, at saaledes har Forudsætningen været fra Folketingets Flertals Side, at de Penge, som have været givne ud i Henhold til bestaaende Love, og ogsaa de Penge, som ere givne ud, stemmende med Voteringer her i Tinget, lod man passere. Den højtærede Finansminister vil have faaet mange Bidnesbyrd i den Retning. Det, som Folketingets Medlemmer i Realiteten ville kunne gøre Fordring paa — jeg taler ikke her om Formalteter — er dette, at alle de Penge, som Folketinget ikke har stemt for, burde findes i Kassebeholdningen, og det er den Basis, jeg har lagt til Grund for min Renteberegning. Jeg har ikke villet gaa saa vidt, som den højtærede Finansminister synes i dette Øjeblik at ville gaa ved at tilbyde at ville svare for det hele. Det vilde blive omtrent 50—60 Mill. Kr. hvert Aar, altsaa for 10 Aar 500 Mill. Kr., for at tale europæisk $\frac{1}{2}$ Milliard. Hvis den højtærede Finansminister vil svare dertil og onsker at vi skulle regne Renten deraf, antager jeg, at det er et Ønske, som kan blive imødekommet.

Finansministeren (Estrup): Jeg tror ikke at have udtalt et eneste Ord, som kunde forstås saaledes, at jeg søgte mig forpligtet til at svare en saadan Rente af Kassebeholdningen, som det ærede Medlem behagede at kalkulere, og hvad enten det bliver 2 Mill. Kr., som det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) beregnede det til, eller det bliver det Plus af en Million, som det ærede Medlem fra Holbæk (Korsgaard) beklagede ikke at komme til, eller om det endelig kan løbe op til Renten af $\frac{1}{2}$ Milliard, det er for mig fuldstændig uden Betydning. Jeg har at tilsvare, at der kommer den Rente ind af Kassebeholdningen, som den, saaledes som den er, virkelig kan give; men udover dette erkender jeg ikke nogen Forpligtelse for mig. — Naar det ærede Medlem vil bebrejde mig, at jeg ved at give Henstand med Fuldbetaling af Marmor kirken ikke har haft Øje ved at opheve andre Bestemmelser, som vare knyttede dertil, vil jeg gøre opmærksom paa, at disse